

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణభాస్కర

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 27-12-2001, కేశవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

లోపల హృదయంలోఉన్న సత్యవస్తువు ఒక్కటిగా ఉన్నప్పటికీ జీవకోటిలో ఎంతో భిన్నత్వం ఉంటుంది, శరీరాల రూపాలుతేడగాఉంటాయి. మనస్సులో గుణాలుతేడాగాఉంటాయి. రకరకాలుగా ఉంటారు. జీవకోటినందరిని దృష్టిలోపెట్టుకొని భగవంతుడు గీతను చెప్పాడు. భగవద్భీత ఉపదేశగ్రంథం. జీవకోటిలో ఎన్నిరకాల మనస్తత్వాలుఉన్నా వారికందరికి ఉపయోగపడే శ్లోకం, వారిమనస్సుకు శాంతినికలుగుజేసే శ్లోకం, మనస్సుకు అంతరదృష్టిని కలుగజేసే శ్లోకం గీతలోకనిపిస్తుంది. గీత అర్జునుడికేకాదు, ఆబోధ మనకుకూడా వర్తిస్తుంది. జీవకోటిమీదఉన్న ప్రేమతో భగవంతుడు గీతనుచెప్పాడు. ఇది సమన్వయగ్రంథము. కర్మయోగానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తూచెప్పాడు. పనికి జ్ఞానానికి విరోధంలేదు. పనివిడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. కోరికలులేని కర్మను చేయండి అనిచెప్పాడు. కోరికలులేని కర్మను చేయటంవలన మనస్సు అణుగుతుంది, ఇంద్రియాలకు నిర్మలత్వంవస్తుంది, బుద్ధియొక్క స్థాయిపెరుగుతుంది, మీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి కలిగితే మీకు ముముక్షత్వంవస్తుంది. మనస్సు అలాఅని, ఇలాఅని ఆలోచిస్తుంది. నిర్ణయించేది మటుకు బుద్ధి. బుద్ధికూడా ప్రకృతిలోభాగమే. భగవంతుడు మనకు తెలివనిఇస్తే దానిని సద్వినియోగంచేసుకోవాలి. శరీరంకంటే ఇంద్రియములుగొప్పవి, ఇంద్రియములకంటే మనస్సుగొప్పది, మనస్సుకంటే బుద్ధిగొప్పది, బుద్ధికంటే నీహృదయంలోఉన్న చైతన్యం గొప్పది అని భగవంతుడుచెప్పాడు. ఈసృష్టిలోఅంతా నాకు సమానమేఅని చెపుతూ ఒకోసారి నీవుఅంటే నాకు ఇష్టం అర్జునాఅని పరమాత్మచెపుతాడు. ఈ సృష్టిలోఅంతా నాకు సమానమే అంటే అది పరమసత్యం. మనం కృష్ణుడిని ఒకదేహంగా చూస్తున్నాముకాబట్టి మనకు సవార్ధుఇవ్వటంకోసం, మనకు అర్థమవ్వటంకోసం ఆ కోణంలో నీవు అంటే నాకు ఇష్టం అర్జునాఅని చెపుతాడుగాని అది పరమసత్యంకాదు. చిత్తశుద్ధిఉన్నవాడికి జ్ఞానియొక్క అనుగ్రహాన్ని స్వీకరించేఅర్హత, విషయాన్నిగ్రహించేశక్తి ఉంటుందికాబట్టి వాడిని చూసేటప్పటికి జ్ఞానికికూడా

1A

ప్రత్యేకంగా ఒకరకమైన పాంగు వస్తూఉంటుంది. గీత ఒక్క అర్జునిడికేకాదు, అర్జునుడిని నిమిత్తమాత్రంగా పెట్టుకొని జీవకోటికి అందరికీ పరమాత్మచెప్పాడు. ప్రతీరోజూ గీతలోని కొన్నిశ్లోకాలుఅయినా చదవటం మంచిది.

రాగం, భయం, కోపం ఎక్కువగాఉంటే నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. ఏకారణంవలన నీమనస్సు బాహ్యముఖమవుతోందో ఆకారణాలను బయటకులాగి, మంటపెట్టు. అదేసాధన. ఈశ్వరుడులేకుండా జీవుడులేడు, ఈసృష్టిలేదు. భగవంతుడు ఆజ్ఞప్రకారం ఈసృష్టిలో ప్రతీదీ జరుగుతూఉంటుంది. ఇది నోటితో చెపుతున్నాముకాని హృదయంలోమనకు అనుభవంలేదు. నీవు ఏదిచెపుతున్నావో అదిఅయ్యిచెప్ప, దానికి సంబంధించిన అనుభవంపొందిచెప్ప. భగవంతుడికి తెలియకుండా ఏదీజరగటంలేదు. అందరి శరీరాలలో అంతర్కామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. ఆయన నీకు తెలియకపోయినా నీమనస్సు నీకుతెలుస్తోందికదా. ఆ మనస్సుయొక్క మూలంలోనే ప్రభువు ఉన్నాడు. చిన్నచిన్న ఆనందాలకు, ప్రకృతి ఆనందాలకు పొంగిపోకు. శాశ్వతానందంవైపుకు, శాశ్వతశాంతివైపుకు నీకళ్ళు తెరువు. చిల్లరగొడవలలోనికెళ్ళకు. చిన్నచిన్నసంతోషాలతో మీమనస్సును సంతృప్తిపరచుకొంటున్నారు. ఇక్కడఆగిపోవద్దు. శాశ్వతానందంవైపుకు నీకళ్ళుతెరువు. కొంతమంది ఐకమత్యంకోసం ప్రయత్నంచేస్తూఉంటారు, కొంతమంది కలహాలుపెడుతూఉంటారు. ఇదిఅంతా భగవంతుడికి తెలియదా? అంతా భగవంతుడికి తెలుసు. వాడిని అక్కడ ఎందుకు అలా పెట్టాడో భగవంతుడికి తెలుసు. అందుచేత ఆ మాయలో పడవద్దు. సమబుద్ధిని ప్రాక్టీసుచెయ్యి. ఆ మనిషిని దేవుడు ఎందుకు నియమించాడో వాడు ఆపనిచేస్తూఉంటాడు. నీవు వెళ్ళి ఆవలలో పడవద్దు. మనుషులలోఉన్న వికారాలలో నీవుకూరుకొనిపోవద్దు. ఆ వికారములనుండి, ద్వైతభావాలనుండి ఎగిరిపైకివెళ్ళు. నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రంచేస్తూఉంటే పొంగిపోకు, అక్కడ బంధంపెట్టుకోవద్దు. నిన్ను ఎవరైనా విమర్శిస్తూఉంటే అక్కడద్వేషంపెట్టుకోవద్దు. వాడిమీద ద్వేషంపెట్టుకొంటే అక్కడ ఆగిపోతావు. వాడు నిన్ను ద్వేషిస్తున్నాడని ఈశ్వరుడికి తెలియదా? అంటున్నాడు పరమాత్మ. నిన్ను పొగిడేవారిని పెడతాడు, నిన్ను విమర్శించేవారిని పెడతాడు. వీటిని తట్టుకొనేశక్తిఉందో, లేదో ఈశ్వరుడుచూస్తూఉంటాడు. నీవు ఆగొడవలనుండి బయటకురా, మోక్షస్థితినిపొందు. ఇప్పుడు నేనుచనిపోయానుఅనుకోండి. మీరుఅందరూఉంటారు, కేశవరంఉంటుంది,

రమణ భాస్కర

పంచభూతాలు ఉంటాయి, సూర్యుడు ఉదయిస్తూఉంటాడు. నేను చనిపోవటంఅంటే నాకు సంబంధించిన శరీరం, నాకుసంబంధించిన ప్రపంచంకనబడకుండాపోతాయి. ఇక్కడ నాకు ఏదైనా ఆస్తులుఉంటే నా శరీరంపోయినతరువాత వాటిని అనుభవించటానికీపీలుకాదు. నా శరీరంపోయినప్పుడు ఈ ప్రపంచంపోదు, నాకు సంబంధించిన ప్రపంచంఅంతా అదృశ్యమైపోతుంది. జరాసంధుడుఅనేకసార్లు యుద్ధానికీవచ్చినా కృష్ణుడు ఊరకున్నాడు. ఎందుచేతనంటే జరాసంధుని భీమునిచేత చంపించాలి. అందువలన ఓర్పుగాఉన్నాడు, తొందరపడలేదు. సాధనలో ముందుకువెళ్ళాలి అనుకొన్నప్పుడు మనకు ఇప్పుడు ఉన్న సహనంసరిపోదు, ఓర్పుసరిపోదు, ధైర్యంసరిపోదు. ఇప్పుడు మనకు ఎంతోకొంత సహనంఉందికాని అదిసరిపోదు, మనకు ఎంతోకొంత ధైర్యంఉందికాని అదిసరిపోదు, మనం గమ్మం చేరుకోవటానికీ చాలా సహనం అవసరం, చాలా ఓర్పు అవసరం, చాలాధైర్యంఅవసరం.

లోకంలో అనేకరకాల మనుషులు ఉంటారు, ఆ మనుషులయొక్క వలలోపడకు అందరిలో ఈశ్వరుడుఉన్నాడు. ఆయన నిర్మలంగా, నిరాడంబరంగా పనిచేస్తున్నాడు. వాడికి ప్రచారంఅక్కరలేదు. దేహంతో తాదాప్యంపొందేనేనుకు ప్రచారంకావాలి. దేహంతో తాదాప్యంపొందేనేనును తీసి ఒకప్రక్కనపెట్టకపోతే మీరు కోటిజన్మలుఎత్తినా మీకు మోక్షంరాదు. ఈ మిథ్యానేనును అక్కడపెట్టుకొని మీరు ఏదైనా మంచిపనులుచేస్తే పుణ్యంవస్తుంది అది అనుభవిస్తేపోతుంది. అందువలన చిల్లరగొడవలదగ్గర ఆగిపోవద్దు, లోపలకువెళ్ళు. సుఖం, శాంతి బయటలేవు నీలోపలేఉన్నాయి. నీకు శాశ్వతమైన ఆనందం, శాశ్వతమైన శాంతికావాలంటే నీలోపలున్న ఈశ్వరుడినిపట్టుకో. అప్పుడు నిత్యసుఖానికీ, నిత్యశాంతికీ, శాశ్వతమైన ఆనందానికీ వారసుడవుతావు. ఎప్పుడూ రానిచుట్టాలువస్తే ఎంతకాలానికీవచ్చారు, మాజీవితం ధన్యమైపోతుందిఅని కొంతమంది అంటారు. ఏమి ధన్యమైపోయింది? వాడు ఒకగంట ఉంటాడు, తరువాతపోతాడు. ఎప్పుడైతే కలయికవచ్చిందో అప్పుడు విడిపోవటంతప్పదు. మీఇంటిలోనివారు ఎవరైనా చనిపోతే వారు ఎక్కడో మిమ్మల్ని తలపెట్టుకొంటూ కూర్చోన్నారు అనుకోవద్దు. వారు వెంటనే మిమ్మల్ని మర్చిపోతారు, వారి వాసనలనుబట్టి వారుపోతారు. ఈ జీవుడి గొడవనీకుఎందుకు. అందరిహృదయాలలో అంతర్కామిగా భగవంతుడు ఉన్నాడు. నీహృదయంలోకూడా ఉన్నాడు. వాడు నిన్ను నియమిస్తున్నాడు. వాడినిచూడు. నీవు

పునర్జన్మనుండి విడుదలపొందుతావు. నీలోపల ఉన్న ఈశ్వరుడికి పూర్ణశరణాగతిచెందు. పూర్ణశరణాగతిలేకుండా సంపూర్ణమైన ఆనందం, సంపూర్ణమైనశాంతి నీచేతికి అందదుఅన్నారు భగవాన్. మనం ఒక అడుగులోపలకువేస్తే, లోపల ఉన్న భగవంతుడు తొమ్మిది అడుగులు ముందుకువచ్చి మనలను గుహలోనికి మోసుకొనిపోతాడు. మనకు గుడిలోఉన్న దేవుడిమీద నమ్మకంఉందిగాని హృదయంలోఉన్న దేవునిమీద మనకు నమ్మకంలేదు, కనీసం గుర్తింపుకూడాలేదు. మనం ఒక మహర్షిప్రక్కన కూర్చోవచ్చు. కాని లోపల ఆయనకు మనకు ఎంతదూరమో? శరీరాలు ప్రక్కప్రక్కనే ఉన్నా లోపల చైతన్యస్థాయిలో ఆయన ఎక్కడ ఉన్నాడో? మనం ఎక్కడఉన్నామో? ఆయన మన మాటకు, మనస్సుకు అందడు. మాట, మనస్సు అణిగినచోట ఆయన తెలియబడతాడు.

భౌతికంగాకూడా మనం పనులు నెరవేర్చుకోవటానికీ ఎన్నోరకాల ప్రయత్నాలు చేస్తాము. ఎలక్షన్లో నెగ్గాలనుకొన్నప్పుడు చూడండి మనం అనేకరకాల ప్రయత్నాలుచేస్తాము. ఓట్లు సంపాదించటంకోసం ఇంటింటికి తిరుగుతాము, ఊరేగింపులుపెడతారు, ప్రోగ్రాములుపెడతారు ఇలా రకరకాల ప్రయత్నాలు చేస్తారు. అలాగే బ్రహ్మీనుభవంపొందటానికీ నీవు పూజచెయ్యి, జపంచెయ్యి, ధ్యానంచెయ్యి, విచారణచెయ్యి, నిష్కామకర్తచెయ్యి, నీతంటాలు నీవుపడు, కాని బ్రహ్మీనుభవంపొందు అప్పటివరకు ప్రయత్నం మానవద్దు. పూర్వం జిన్నూరులో ఒకపంతులుగారు అనేవారు పూర్వజన్మలోనేనుచేసిన వాపం నాపెద్దకొడుకు రూపంలోవచ్చింది అనిచెప్పేవారు. ఆకొడుకును తిట్టేవారుకాదు. నేనుచేసినవాపం వాడిరూపంలో వచ్చి నన్ను బాధపెడుతోంది వాడిని అనుకోవటం ఎందుకు అనేవారు. ఇది right attitude. ఈ right attitude మనలో ఎంతమందికి ఉంది? ఆయనకు జీవితంపట్ల సరియైన అవగాహనుంది కాబట్టి ఆయనకు బాధలేదు. గీత చాలామంది చదువుతున్నారు, వింటున్నారు కాని ఆచరించేవారు ఉండాలికదా అని కొంతమందిఅంటూఉంటారు. ఎవరిగొడవో నీకుఎందుకు. నీవు ఆచరించవచ్చుకదా. నీగొడవవదిలేసి ఇతరులగొడవలలోనికి వెళతావు ఎందుకు? అదే మాయ. మనస్సు ఏదైనా ఆనందం మనకు ఇచ్చినా అది తాత్కాలికం. మనోమూలంలోనికి వెళితే మీరుపోరు, మీరుఎవరో మీకుతెలుస్తుంది. మీరుఎవరో మీకుతెలిసాక అది ఉండటంవలననే అది తెలియబడుతుంది, దానిని అదే ఎంజాయ్చేస్తూ ఉంటుంది. మీ ఎంజాయ్మెంటుకు ఏమీ ఇబ్బందిలేదు. అప్పుడు

ఆనందమే ఆనందం, శాంతేశాంతి, ఎటుచూసిన ఆనందమే. అక్కడ అహంభావన ఉండనక్కరలేదు. అక్కడ ఒకడు ఉన్నాడు వాడిని వాడే ఎంజాయ్ చేస్తూఉంటాడు, అది పెర్వనెంట్ గా ఉంటుంది. అహంభావనను అక్కడవెడితే ఇది మరల తాత్కాలికమైన ఆనందాలు తీసుకొనివస్తుంది.

కొంతమందికి అనుకొన్న పనులు అన్నీ అయిపోతూఉంటాయి. అప్పుడు మారోజులు బాగావెళ్ళిపోతున్నాయి అంటారు. దానివలన ప్రమాదం ఉంది. అనుకొన్న పనులు అన్నీ జరిగిపోతూఉంటే మీకు తెలియకుండా గర్వం వస్తుంది. ఆపనులద్వారా సాధించినది మీ శరీరం మరణించాక ఇక్కడే ఉంటుంది కాని గర్వంమీకూడా వచ్చేస్తుంది. అందువలన అవివేకం పనికీరాదు, అశ్రద్ధపనికీరాదు, అవినయంపనికీరాదు. ఇద్దరు స్నేహితులు కలిసి ప్రయాణం చేస్తున్నారు. రోడ్డుప్రక్కన వారికి మామిడిచెట్టు కనిపించింది. ఒకడు వెళ్ళి మామిడిపండు కోసుకొని తిని వెళ్ళిపోయాడు. రెండోవాడు ఈ చెట్టుకు ఎంతవయస్సు ఉంటుంది, ఎన్ని ఆకులు ఉన్నాయి, ఎన్ని కాయలు ఉన్నాయి అని లెక్కలు వేస్తున్నాడు. ఇంతలో యాజమానివచ్చాడు. పండుకోసుకొని తిన్నవాడు వెళ్ళిపోయాడు. యజమాని ఇక్కడున్నవాడిని పుట్టకొనికొట్టాడు. వీడు పండు తినలేదు, లెక్కలు వేస్తున్నాడు. పండువాడికి, దెబ్బలు వీడికి. మన పనికూడా అలాగే ఉంది. కొంతమంది ఏగొడవలు పెట్టుకోరు, వచ్చిన పనిచూసుకొంటారు, తరిస్తారు వెళ్ళిపోతారు. మనం ఎంతసేపు ఈలోకం గొడవలలో ఉంటాము. ఈలోపుగా యముడు వస్తాడు తీసుకొనిపోతాడు. భగవంతుడు మాయకు అభివతి. భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించండి అప్పుడు మాయ ప్రక్కకు తప్పకొంటుంది. నా పాదాలను ఆశ్రయిస్తే, నా నామాన్ని స్మరిస్తే ఈ సంసార సముద్రం అంతా నీకు మోకాలులోతే ఉంటుంది, దానిని మీరు అతిక్రమించి బయటకు పోవచ్చు. అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మనం నిజంగాలేము. కాని ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము. అక్కడనుండి సాధనలు ప్రారంభమవుతున్నాయి. నీవులేవు అన్న సంగతి నీకు తెలిస్తే ఏమీలేదు. మీరు జీవితం పొందుగునా చేయవలసిన కృషి ఏమిటి అంటే దేహాభిమానాన్ని ఆరోజుకారోజు తగ్గించుకొంటూ రావాలి. మనం సుఖం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాము, దుఃఖం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాము. గౌరవం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాము, అగౌరవం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాము. ఇంటిలోనివారు ఎవరైనా చనిపోతే ఒకరకంగా ఉంటాము, పుడితే

ఒకరకంగా ఉంటాము. ఇవి అన్నీ సామాన్య మానవుడిని స్టంబించే సూత్రాలు. ఈ ద్వంద్వాలను దాటివెళ్ళు. ఈ ద్వంద్వాలనుండి విడుదల పొందితే ఇంకనీకు జన్మ ఏమిటి?

ఒక శిష్యుడు గురువు వద్ద భగవద్దీక్షనేర్చుకొంటున్నాడు ఒకసారి గురువు గారికి కోపం వచ్చి శిష్యుడిని చివాట్లు పెట్టాడు. మీరు కలిసంగా మాట్లాడారు నేను వెళ్ళిపోతున్నాను అని చెప్పి శిష్యుడు వెళ్ళిపోవటానికి సిద్ధమయ్యాడు. అప్పుడు గురువు శిష్యుడితో నీవు నా దగ్గర గీతను నేర్చుకొంటున్నావు. సమాజంలోనికి వెళ్ళి గీతను చెపుతానంటున్నావు. నేను చిన్నమాట అంటేనే భరించలేకపోతున్నావు, దానిని ఇముడ్చుకోలేకపోతున్నావు, గీతను సమాజంలో కక్కుతావా అన్నాడు. ఈ చిన్నమాటను భరించలేనివాడవు, ఈనిందను భరించలేనివాడవు, ద్వంద్వాలనుండి బయటకు రాలేనివాడవు ఇంకో జీవుడిని ద్వంద్వాలనుండి ఎలా బయటకు తీసుకొనిరాగలవు. ఈ ద్వంద్వాలనుండి బయటకు రాకుండా నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. నేను చెప్పినవిద్యను అర్థం చేసుకోకుండా అక్కడకు వెళ్ళి ఇక్కడకు వెళ్ళి దానిని కక్కుతావా అన్నాడు. ఎవడైతే ఆత్మయందు స్థిరంగా ఉంటున్నాడో వాడికి పనిచేయటం వలన వచ్చే లాభంలేదు, చేయకపోవటం వలన వచ్చే నష్టంలేదు. ఓ అర్జునా! నేను పనిచేసి సాధించేది ఏదీలేదు కాని పనిచేస్తున్నాను. ఎందుచేతనంటే కృష్ణుడే పనిచేయలేదు అని జీవకోటి పాడైపోతారు అని పనిచేస్తున్నాను కాని, పనిచేసి నేను సంపాదించేది ఏదీలేదు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. జ్ఞానికి కర్తవ్యం అంటూ ఏమీలేదు. ఈ పనిచేయాలి అని జ్ఞాని అనుకోడు. వాడిద్వారా పని జరుగుతూ ఉంటుంది. జ్ఞాని ఈశ్వరుని చేతిలో పనిముట్టగా ఉంటాడు. నిజమైన సాధకుడు ఎలా ఉంటాడు అంటే వచ్చిన దానిని చూసి పొంగిపోడు. రాని దాని గురించి బాధపడడు. ఎక్కడికక్కడ తృప్తి పడుతూ ఉంటాడు. అది సాధకుడి లక్షణం. నీవు ఎవరికి ఉద్దేశం కలిగించవద్దు. చేతనయితే వారి ఆలోచనను పెంచు. అరుపులు భక్తికాదు, ఉద్దేశం భక్తికాదు. ఎవరిని ఉద్దేశపరచవద్దు, వారికి సరియైన మార్గాన్ని చూపించు. ఎవరైనా నిన్ను ఉద్దేశపరచినా నీవు ఉద్దేశపడవద్దు. అలా ఉద్దేశపడితే వారు పన్నిన మాయవలలోపడతావు. నీవు వివేకంను విడిచిపెట్టవద్దు, సమత్వమును విడిచిపెట్టవద్దు. నిన్ను చూసి ఎవరైనా ఈర్ష్యపడుతున్నా అది నీవు గుర్తించవద్దు. ఇతరులను ఎవడైతే ఉద్దేశపరచడో, ఇతరులు ఉద్దేశపరచినా ఎవడైతే ఉద్దేశపడడో, ఎవడికైతే ఈర్ష్యలేదో, ఎవడికైతే భయంలేదో, ఎవడైతే రాగద్వేషములు లేకుండా ఉన్నాడో అట్టి భక్తుడు నా హృదయానికి సమీపంలో ఉంటాడు,

వాడు నాకు ప్రియుడు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

నన్నే స్మరించుకో, నాకు ఇష్టమైన పనులే చెయ్యి, నాగురించే మాట్లాడు అని ఇలా ఎన్నో మెట్లు భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఎక్కడో ఒకచోట మనపిలకవాడు పట్టుకోవటంకోసం ఇలా ఎన్నో చెపుతున్నాడు. ఇలాకాకపోతే అలాచెయ్యి, అలాకాకపోతే ఇలాచెయ్యి అని చెపుతున్నాడు ఎవడుచెపుతాడు మన ప్రేమికుడు తప్ప ఇలా ఎవడుచెపుతాడు. మనమీద పరిమితులులేని ప్రేమఉందికాబట్టి ఏదోరకంగా ఆయనలో ఐక్యంచేసుకోవటంకోసం ఇవి అన్నీ చెపుతున్నాడు. నీవునేను అణగ నిత్యానందమయముగ నిలుచుస్థితి కరుణింపు అరుణాచలా అన్నారు భగవాన్. నీవువేరు, నేనువేరు అని బేదబుద్ధి ఉన్నప్పుడు హృదయంలో ఉన్న ఆనందం నాచేతికి అందదు. అందుచేత నేను అణిగిపోతాను, నీవు కూడా అణిగిపో అప్పుడు అద్వైతానుభవం కలుగుతుంది, హృదయంలో ఉన్న ఆనందం నాచేతికి అందుతుంది.

**నీ కర్తవ్యం నీవు నిర్వహించడమే
భగవంతునికి నిక్కమైన నమస్కారం.
శ్రద్ధాభక్తులతో కర్తవ్య నిర్వహణకంటే
ఉత్తమమైన భగవత్సేవ మరిలేదు.
అట్లే, నీవు ఏది భుజించినా ఆహంకార
వివర్జితుడవై భుజించు. అప్పుడు నీవు
భుజించేది ప్రతీదీ భగవత్ప్రసాదమే
అవుతుంది.**

- భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ఐ. 26-12-01, కాపరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గీతాజయంతి. భగవద్భీతకు అంతగొప్పతనం ఎందుకువచ్చింది అంటే భగవంతుడిని ఎలా పూజచేసుకోవాలి, ఎలా స్మరించుకోవాలి అనే విషయము దగ్గర మొదలుపెట్టి మనోనాశనం ఎలాచేసుకోవాలి, మహావెలుగులోనికి ఎలా ప్రవేశించాలి అనే విషయం వరకు ఎన్నో ఉపాయాలు, ఎన్నో సాధనలు క్రమంగా జీవకోటిమీద అపారమైన ప్రేమతో భగవంతుడు బోధించాడు. వేదాలసారం, ఉపనిషత్లసారం భగవద్భీత. ఉపనిషత్తులను ఆవుగాచేసుకొని కృష్ణుడు పాలుపితికి అర్జునుడికి పోసాడు అదే భగవద్భీత. ఆపాలు అర్జునుడుతాగాడు, మన పెద్దలు చాలామంది తాగారు, పాలు ఇంకా మిగిలి ఉన్నాయి మనంకూడా ఆపాలు తాగవచ్చు, తాగే ఓపిక ఉండాలి, జీర్ణంచేసుకొనే శక్తి మనకు ఉండాలి. మీరు అందరూ నావారే. ఈ ప్రపంచం అంతా ఒకలీల. నా స్వరూపం మీకు తెలిసేవరకూ, చైతన్యంలో మీరు ఐక్యం అయ్యేవరకూ మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టను. మేము మట్టివాళ్ళము అని మీరు అనుకొంటున్నారు మీరు మట్టివాళ్ళకాదు, మీరు ప్రకృతివాళ్ళకాదు, మీరు నావారు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంతవరకు మీరు యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. స్వార్థంలేకుండా మీరు ఏపనిచేసినా అది యజ్ఞంతో సమానము. దానం అంటే కేవలం డబ్బు ఇవ్వటం మాత్రమే దానం అనుకోవద్దు, నీవు మాటసహకారంచేసినా అది దానంతో సమానము. దానం ప్రీతితో, ప్రేమతో చేయాలి. పునర్జన్మ కారణములు మనస్సులో ఉన్నాయి. ఆమనస్సును ఎండింపచేయటం తపస్సు. చేప నీటిప్రవాహమునకు ఎదురు ఈదుతుంది అలాగే నీవు మనోప్రవాహమునకు ఎదురు ఈడు. అప్పుడు మనోమూలంలోనికి వెళతావు. అప్పుడు ఆనందమే ఆనందం, శాంతే శాంతి. మనోమూలంలోనికి వెళితే మనలను మనం పోగొట్టుకొంటామేమో అని చాలామందికి భయం. మనలను మనం పోగొట్టుకోము, మనం ఎవరో మనకు తెలుస్తుంది, భగవంతుడు మనకు